

Junaško delo ljubezni

v največo tolažbo

ubogim dušam v vícah.

Obseg.

To junaško delo ljubezni se daje izveršiti z odkritoserčno oblubo, da hočemo vsa zaslužna dela celega življenja, kakor tudi vsa po smerti vsled priprošenj nam v korist služeča dela darovati Bogu za hitreje odrešenje ubogih duš iz víc, in da vsa tá dela izročamo rokam preblazene Device Marije, naj jih ôna obrača v prid ónim ubogim dušam, katere hoče po svoji modrosti in máterini ljubezni najpreje rešiti iz víc.

Mej takovšna zaslužna dela se štejejo le naša dela zadostitve, ali boljše, naša v stani milosti storjena dobra dela, kolikor zaslužijo tá, združena z brezkončnimi zaslugami Jezusa Kristusa, odpusčenje časnih kaznij za naše grehe; kajti vsako v stani milosti storjeno delo zasluži:

1) Rast posvečujoče milosti Božje in pomnoženje nebeskega

veselja; 2) Mnogo milostij za telo in dušo, nam v prid in drugim, ako se darujo zá-nje, in 3) Odpuščenje časnih kaznij za naše grehe. Ubogim dušam v vicah moremo darovati jedino tá tretji sad naših dobrih del.

II.

Kratka pa močna molitev k opravljanju junaškega dela ljubezni.

Nebeski Oče! Združena sè zaslugami Jezusa in Marije darujem Ti za uboge duše v vicah vsa dela zadostitve svojega življenja, kakor tudi vsa in posamesna dela, katera se bodo darovala zá-me po moji smerti. Vsa tá dela pa izročam prečistim rokam neomadeževane Device Marije, da jih ôna oberne na korist ónim dušam, katere hoče po svoji modrosti in máterini ljubezni rešiti najpreje iz víc. Prejmi, o moj Bog, milostivo to mojo daritev in stori, da zavoljo nje vsak dan bolj rastem v Tvoji milosti. Amen.

Navadno je in zelo koristno, junaško delo ljubezni opravljati na takov ali drugačen način, ali pa je obuditi samo z dobrim namenom.

030020184

III.

Odpustki junaškega dela ljubezni.

Da bi se verniki bolj uneli za to delo ljubezni in se tako naklanja ubogim dušam v vicah najizdatnejša pomoč, zato so sv. Oče papež Benedikt XIII. dné 23. avgusta 1728 ude té pobožnosti bogato obdarovali z odpustki. Sv. Oče papež Pij VI. so poterdili té odpustke dné 12. decembra 1788; sv. Oče papež Pij IX. so jih poterdili dné 30. septembra 1852, in storili, da se jih mogó udeležiti vsi verniki, in dné 20. novembra 1854 so razglasili nekatere posebne dovolitve za otroke, starce, bolnike i. t. d. Ti odpustki se mogó pa jedino pridobiti na prid ubogim dušam v vicah in so naslednji:

1) Duhovniki imajo vsak dan v letu pravico osobno privilegirane altarja, to se pravi, oní zadobé na korist ubogim dušam popolen odpustek, kolikor kratov beró sv. mašo, in sicer na katerem si bodi altarji in iz katerega koli namena jo beró.

2) Vsi katoliški verniki zadobé **vsakikrat**, kedar vredno prejmó sv. Obhajilo, **popolen odpustek** na korist ubogim dušam v vicah.

Vendar pak se terja za zadobitev tega odpustka, da v dan sv. Obhajila kako cerkev ali javno molitvenico obišeó in tam nekoliko časa v smislu sv. Očeta molijo.

Tudi otroci, kateri še ne mogó prejeti sv. Obhajila, in ravno tako tisti katoliški verniki, kateri so po utemeljenih vzrokih zadržani, prejeti sv. Obhajilo, se udeležé popolnega odpustka, ako na mestu tega opravijo kakovo drugo pobožno delo, katero jim je naložil za tó po visokovrednem škofu pooblaščen izpovednik.

3) Dalje zadobé udje **vsak ponedeljek v letu popolen odpustek**, ako v tá dan slušajo sv. mašo z namenom, da bi potolažene bile ločene duše. A tudi v tem slučaju se zahteva, da udje tistega dné obišejo kako cerkev ali javno molitvenico in tam nekoliko časa v smislu sv. Očeta molijo.

Ravno tako mogó zadobiti popójen odpustek starci, bolniki, kmetovalci in vsi oni katoliški verniki, kateri iz resničnih vzrokov ob ponedeljkih niso v stani biti pri sv. maši, ako jo slušajo ob nedeljah, kar jim naklada v dolžnost už zapoved sv. Cerkvé.

4) Udje té pobožnosti mogó vse in vsakoršne **odpustke**, kateri so tako ali tako se delili ali se pa utegnejo še deliti, obrniti v prid ločenim dušam, ako se v zadobljenje teh odpustkov izpolnijo potrebni pogoji.

IV.

Mikalni vzroki za opravljjanje junaškega dela ljubezni.

1) Po tem junaškem delu ljubezni se reši v kratkem časi brezštevilno duš iz neizrecnih muk v vicah in oné vračajo to oprostitev bogato sè svojo močno priprošnjo pri Bogu.

2) Jezusu Kristusu se s tem napravi ravno tako veselje, kakor da smo rešili Njega samega iz uječe; zato nam bode On už tukaj naklonil obilo mero milostij, in ónstran nas ali popolnem rešil vic, ali pa nas k malu oprostil iz njih.

3) Preblaženi Devici Mariji se po tem načinu izkazuje izvanredno visoko čestenje, ker se bolj, kakor kedaj prej, kot najljubeznjivša kraljica terpeče Cerkve in kot najmodrejša Dariteljica naših zaslug na korist ubogim dušam kliče in česti in gotovo bode tem svojim čestiteljem tukaj in ónkraj udana sè posebno ljubeznijo.